

nedsætte et Folkethingsudvalg, der dog maatte til for at skaffe os disse Overfigter, vilde blive det Samme som, at Loven ikke kommer i Kraft i Mar. Jeg maa maasse indskyde, at jeg veed ikke, om det just er en meget stor Ulykke, jeg er noget i Tvivl, om det vil have stort at sige, om denne Lov træder i Kraft det første Mar eller ei. Jeg har betydlig Tvivl, om denne Serie i det første Mars Tid vil faae videre praktiske Følger, men jeg vil ikke gjerne være med til at lægge større Hindringer i Veien derfor end nødvendigt, og jeg tror derfor, at det maaste kan lade sig gjøre at faae denne Lov gjenemført i en rimelig Skikkelse ved at stille Ændringsforslag. Men saa tror jeg paa den anden Side, at disse Ændringer maa skjære temmelig dybt ind i det Nuværende og i alt Fald nærme sig meget nær til den Affattelse, hvori Ministeren har forelagt Lovforslaget, om det ikke fuldstændig skal bringes tilbage til den Skikkelse. Jeg skal ikke gaa videre ind paa Enkelthederne, men det er min Forventning, at naar vi gaa til denne Lovs Behandling, det da maa blive saaledes, at vi som sagt gaa til Ministerens Affattelse, muligvis med enkelte formelle Tilføielser, men i Resultatet bygget paa samme Grundlag.

Bust: Jeg vil ganske aabent sige, at det Standpunkt, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Fogtmann) faaar paa, det er for mig slet ikke saa urimeligt, men jeg kalder det rigtignok det Næstbedste, thi det Bedste, det, der for mig er Hovedsagen i denne Sag, det er, at jeg vil gjøre, hvad jeg kan for at se, om det er muligt at faae en Lov, en rimelig og fornuftig Lov naturligvis, og gjøre, hvad jeg kan, for at Folkethinget intet Ansvar skal have, hvis vi ikke faaer en Lov, men at Ansvaret bliver lagt, hvor det virkelig bør lægges. Regjeringen har forelagt et Lovforslag, der, som det er udtalt, er langt, langt bedre end det, Landsstinget har gjort det til, og det er derfor naturligt og rigtigt, at Ansvaret bliver lagt i denne Sag, hvor det bør ligge. Jeg skal naturligvis nu ikke komme dybt ind derpaa, men jeg mener for Sagens Skyld, at det vil være rigtigst at lade den gaa uden Udvalg og stille Ændringer for at faae den saa god som mulig. Det ærede Medlems for Veile Amts 2den Valgkreds (Bergs) Udtalelser forbausede mig virkelig hellig. Hvad var det egentlig, det ærede Medlem forlangte? Han omtalte, at det skulde laves saaledes, at naar Husmændene ikke svarede deres Renter, og der saa var Renterestancer, Eftersynet saa ikke skulde være

dem for kostbart. Veed det ærede Medlem ikke, at det er blevet gjort om, og ordnet saaledes som det ærede Medlem ønsker det? Er der altsaa ikke nogen anden Forandring, han vil have, naar han vil have Lovforslaget vidt og bredt omdiskuteret og i et Udvalg, saa behøves det ikke af den Grund, at dette Forhold er forandret til, at Repræsentanterne i Sylland ikke skulle se efter ved Pantestersyn, naar Vedkommende har Renterestancer, men at det af Villighed mod vedkommende Restant sker ved Sognevedringsmanden. Det er imidlertid en ren og bar Statusforandring, som Repræsentanter og Bestyrelse med Ministeriets Sanction kan gjøre uden Lov, og det er gjort, saa i det Kapitel kan det ærede Medlem være ganske rolig. Naar han dernæst kom ind paa, at Foreningernes Medlemmer selv skulde styre deres egne Anliggender, saa maa han vide at de allerfleste Kreditforeningers Love indeholde Bestemmelser netop for at gjøre Valget saa frit som muligt. De kunne vælge, hvem de ville, de ere ikke indskrænkede af noget som helst Hensyn, og kunne vælge, hvem de anse for rigtigst at lætte ind. Jeg kan altsaa ikke indse, at de to Grunde, det ærede Medlem nævnedes, ere Grunde, der absolut skulle bevirke, at vi ikke fra Folkethingets Side kunne vise vor Interesse for, at Husmændene virkelig fik en Vættelse, om det var muligt. Jeg indrømmer imidlertid, at det er mit Standpunkt og min Mening fuldt ud, at det Lovforslag, her ligger for fra Landsstinget, det maa ændres, men jeg tror, at det er praktisk, naar vi gaa ud fra, at vi ikke blive her saa længe, og at vi derfor maa se at faae det ændret uden Udvalg, saaledes at Loven fra Folkethinget kommer over til Landsstinget, saa at vi kunne se, om dette igjen vil stille sig paa et Standpunkt, der er imod, hvad vi maa anse for human og rigtigt lige overfor Husmændene. Det er min Betragtningssmaade, og jeg har ikke i de Bemærkninger, der er kommet frem endnu, kunnet lade mig overbejse om det Urigtige heri. Den ene af de væsentligste Grunde, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds nævnte, har jeg nu oplyst det ærede Medlem om, at før han talte derom, var hans Ønske opfyldt, og at det forøvrigt er en ren Statutbestemmelse, som vi ikke behøve Lovforandring til. Det kunde være fristende for mig at komme ind paa en indgaaende Kritik af de Forandringer, Landsstinget har gjort i Lovforslaget, der kunde være stor Anledning til baade at tale om § 1 andet Stykke og § 2, men jeg tror ikke, at det nytter videre ved denne Behandling, og jeg haaber, at der til 2den Behand-